Manon - Plíhal, Karel

Kořím se Manon vaší kráse
kořím se Manon tvému jménu
jsi jako voda bez kamenů
štíhlá jsi jako vosa v pase

Budu tě líbat bez prstenů
což nevychází z tebe zář
kdo hledá v lásce jenom změnu
je ďáblův muž a otrokář

Když pastýř svoje ovce pase
zpívá si při tom kantilénu
tak jako slunce líbá stěnu
tak jako s květy líbává se

Já pohroužím se do ebenu
té noci jež padla mi na polštář
kdo hledá štěstí v ženském věnu
je ďáblův muž a otrokář

Ty rozvlněný bílý klase
ty který hoříš bez plamenů
ó kdykoliv se rozpomenu
na skřivánka vždy rozzpívá se

Ach jsi to ty ty bez hřebenů
a za oknem měsíc ten starý lhář
jež podplácí tě za tu scénu
tak je ďáblův muž a otrokář

Bůh nezatratil Magdalenu
Bůh neodvrátil od ní tvář
kdo však si chce koupit ženu
je ďáblův muž a otrokář